

KUNNSKAP FRA BARN OM
BEKYMRINGS
SAMTALE

SÅNN ER GOD PRAKSIS FOR TRYGG BEKYMRINGSSAMTALE

Barn har etter FNs barnekonvensjon prosessrettigheter. Dette gjelder også barn som har gjort kriminalitet. Her kommer beskrivelser av hvordan bekymringssamtaler må gjøres, for å bygge på kunnskap fra barn og bedre sikre barns prosessrettigheter.

Det følger av FNs barnekomité's generelle kommentar nr. 24 avsnitt 56 at; *Parents or legal guardians should be present throughout the proceedings. However, the judge or competent authority may decide to limit, restrict or exclude their presence in the proceedings, at the request of the child or of his or her legal or other appropriate assistant or because it is not in the child's best interests.*

Selv om den generelle kommentaren ovenfor retter seg mot rettsprosessen, viser den viktigheten av å sikre at barnet blir hørt før foreldre blir involvert. Kommentaren åpner for at barnets beste kan brukes som begrunnelse for at foreldre ikke skal være tilstede når barn er i kontakt med myndigheter.

FØR BEKYMRINGSSAMTALEN

- politiet tar kontakt med barnet før de kontakter foreldrene, for å gi barnet informasjon om bekymringssamtalen
- politiet gir informasjon på melding, sånn at barnet kan gå tilbake og se på informasjonen hvis barnet glemmer noe
- politiet bruker ord barnet forstår når de gir informasjon
- politiet vet at noen barn synes politiet er utrygt og spør derfor om barnet i stedet vil at en utekontakt eller en annen som ikke kan straffe, gjennomfører bekymringssamtalen

Samarbeider med barna

- den voksne forklarer at barnet kan velge å snakke alene, sammen med foreldre eller ha med noen andre barnet er trygg på
- den voksne og barnet blir enige om hvor og når bekymringssamtalen skal være
- den voksne som skal gjennomføre bekymringssamtalen gir barnet nok informasjon om:
  - hvorfor barnet skal ha bekymringssamtale
  - hva som kommer til å skje i bekymringssamtalen
  - at politiet ønsker å hjelpe barnet
  - hva de kan hjelpe med
  - hvem barnet kan snakke med
  - hvem som kommer til å få vite det barnet sier
  - hva de vet om det barnet skal snakke om på forhånd
- den voksne finner ut sammen med barnet hva foreldrene skal få vite og når de skal få vite det
- den voksne husker at barnet også trenger å få informasjon selv om foreldrene har fått informasjonen

Gjør det trygt

- den voksne blir litt kjent med barnet på telefonen før samtalen
- den voksne forteller litt om seg selv, med snill stemme
- den voksne spør på forhånd hva barnet ønsker

I BEKYMRINGSSAMTALEN

- den voksne som skal gjennomføre bekymringssamtalen vet at uniformer kan være skummelt for barn, og kommer derfor i vanlige klær
- den voksne forklarer på nytt den informasjonen barnet har fått tidligere, og gir barnet god nok informasjon om:
  - hva slags rettigheter barnet har
  - hvem den voksne som er i bekymringssamtalen er
  - hva målet med bekymringssamtalen er
  - hvem som får vite det barnet sier
  - hva som kan skje hvis barnet forteller om kriminalitet barnet har gjort eller om andre
- den voksne må, så godt som mulig, også:
  - være helt sikker på at barnet forstår hva informasjonen betyr, og hva det betyr i livet for akkurat det barnet
  - spørre barnet om det er noe som er vanskelig å forstå og si at det er helt greit
  - fortelle at barnet, når som helst i bekymringssamtalen, kan spørre hvis det er noe barnet lurer på
- den voksne forteller litt om seg selv, for å bli litt kjent
  - om et dyr den voksne liker eller noe den liker å gjøre
  - noe annet den voksne er glad i eller som er viktig for den

Forstår at det handler om noe

- den voksne forteller barnet at den vet at ingen barn er slemme eller vil gjøre kriminelle ting og at de vet at det handler om noe når barnet gjør kriminalitet
- den voksne spør hvorfor kriminelle ting skjer og hva det handler om inni barnet
- den voksne fokuserer på hvordan barnet kan få det bedre inni seg fremover, og ikke så mye på det som har skjedd
- den voksne ber ikke barnet om å sladre eller snitche på andre
- den voksne bruker snille ord og unngår å si dumme ting om de barnet er venn med, eller glad i
- den voksne og barnet snakker sammen om hva som kan være nyttig hjelp for barnet, sånn at barnet får det bedre inni seg og slutter å gjøre kriminalitet
- den voksne og barnet lager en løsning sammen om hva som skal skje videre

ETTER BEKYMRINGSSAMTALEN

- den voksne og barnet bestemmer sammen hvilke voksne som skal få vite det som har blitt sagt i bekymringssamtalen
- den voksne som barnet har snakket med i bekymringssamtalen gir barnet nok informasjon om:
  - hva som skjer etter bekymringssamtalen
  - hva politiet tenker om barnet nå
  - hva som kan skje fremover
  - hvem barnet kan få informasjon fra etter bekymringssamtalen, hvis barnet ønsker det
- den voksne samarbeider med barnet om hva slags kontakt de skal ha videre
- den voksne fortsetter å gi barnet informasjon om det som skjer videre
- barnet får et telefonnummer til en person barnet kan ringe hvis det er noe det lurer på
- barnet er med på å bestemme hvordan kontakten skal være videre og hva den voksne kan si eller gjøre hvis den møter på barnet ute